

אסירה גרנות
עונה וקצפת בקפה לונדון

תצא וכאית והשנייה תתאבר. אין לי סבלנות לכל השטויות האלה. ואני לא מאמינה בכישופים. אני עוסקת ב' אסטרולוגיה וזה אחד מהדברים שקשר את חוזה אלי. היא מאוד מאמינה בדברים על-טבעיים. וכל אחד ש משתמש בזה יכול להתל בה. היום אין לי כל יחס לחוזה וכשאני רואה אותה, אני כאילו רואה מולי עציץ. לפי דעתי הטירוף שלה החמיר בכלא, אבל אני לא רוצה להתעסק בזה. אני נמצאת במתח בגלל העירעור בבית-המישפט העליון. אני יודעת שזה הגנה שלי במישפט כמו עם יתר במיוחד. באמצעיה-היקשות תוארתי כמיפלטת בלתי-אנושית וזה חרה לי מאוד. עורך-הדין שייצג אותי עשה מה

שהבנתי שבעצם אין לי שום דבר משותף עם אותם אנשים.

הכישופים של ציפורה רימר

יש לי ידיד שאיתו אני נמצאת בקשר עד כמה שזה אפשרי כאן, ואני מקווה לבנות איתו קשר כאשר אצא מהמקום הארוך הזה. עם חוזה ניתקתי כל מגע. אחרי שנשפטנו למאסר-עולם היתה תקופה שהיה בינינו קשר שיטחי. זה היה קשר קורקטי כמו עם יתר האסירות. אך מעבר לזה לא היה כלום. אבל זה יכול היה להימשך עד היום, אבל אז נכנסה ציפורה רימר לתמונה עם כל

שנינו. נישאנו ונסענו לבראזיל, שם נולדה הבת שלי. ידעתי מומן שהפוך ואני לא מתאימים. הוא טיפוס של צמח ללא תגובות, והקשר בינינו היה כאמת צימחי.

סיפור עם חבר-כנסת

א הבתי את חוזה ואת יצירה רפלקטנות שבה. בכל יום קרה משהו חדש. ולי היה תפקיד מרכזי בכל ההרפתקות, שאז נראו לי תמימות לגמרי. אני זוכרת מיקרה שלחוזה היה סיפור עם חבר-כנסת והיא ביקשה ממני ללכת לאשתו בתור עיתונאית, ולראיין אותה וכך עשיתי. שמעתי שם סיפורים מעניינים והיה משעשע.

לפעמים הסתובבנו בתל-אביב ב' מכונית. קנינו גלידה, נעצרנו לרגע, נתנו את גביע-הגלידה למישהו ו נעלמנו.

פעמיים נסענו יחד לחו'ל. תקופה קצרה אחרי שחזרנו מאחת מהנסיעות נודע לחוזה, שאהוד יוצא עם בחורה מסוימת והוא נמצא איתה בבית-מלון בתל-אביב. חוזה ביקשה שאבוא איתה לעקוב אחריי וכשאמרתי שלא אוכל לבוא, היא לקחה את אחותה ציפי ושתיהן תפסו אותו. על חס' במלון.

כך זה התנהל במשך שנים. לא קלטתי את איותו-הסכנה. וכשהבנתי, בסופו של דבר, לאן זה הוביל אותי זה היה מאוחר מדי, וזאת הסיבה שאני נמצאת כאן.

אני לא רוצה להיכנס לפירטי המיקרה. אני מנסה שלא לחשוב על העבר יותר מדי. שואלים אותי איזו הרגשה זו להתהלך עם סטיגמה של רוצחת. אני לא מרגישה כך. אני לא רוצחת! זה שבית-המישפט קבע כך זאת עוברה, אבל היו הרבה עיוותים. אני מקווה שמשוהו יתוקן בבית-המישפט העליון בעוד חודשיים.

החיים כאן בכלא לא קלים. והזמן כאילו עומד מלכת. השיגרה יכולה להציא אותי מרעתי. אני מאוד רוצה להתגרש. את הקשרים שלי עם הפוך איזואנוביץ גמרתי מזמן. אני זוכרת את היום שבו הפגישו אותנו במישטרה. הפוך היה חיוור כסיר. הוא דאג רק לעצמו. לא ידע איך להגיב. אחר-כך הלך הביתה וחתך את הוורידים. בתי לו.

הכעס הגדול שיש לי אליו הוא בגלל מה שעשה לחתול. היה לנו חתול סיאמי יפה ופיקח בשם 'סיסי'. אהבתי את סיססי אהבת-נפש. גם הילדה היתה קשורה אליו. לפני שהפוך ידע מה יקרה הוא מסר את החתול לצעבר-בעלי-חיים. בוודאי הרגו אותו שם. מי יודע. זה דבר שלא אוכל לסלוח לו לעולם. הפוך בא לווה-חירצה. בדרך-כלל לא היה לנו על מה לדבר. פעם הביא

מדוע הפסיקו לדבר זו עם זו, אחרי שהורשעו שתייהן ברצח ונידונו ל' מאסר-עולם, ולמרות שכימים ה' ראשונים אחרי המישפט היו עדיין בדידות.

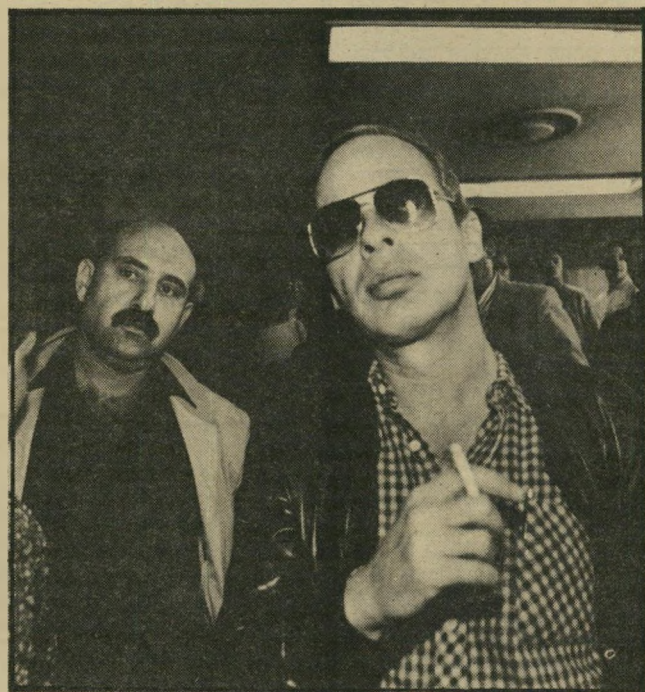
סיפורה גרנות:

לקח לי שמונה שנים להבין מי זו חוזה, ו'18 שנים להבין מי זה פוך איזואנוביץ (כיניו שבו מכנה אביכה את בעלה — אבי גרנות). אני, בעצם, לא מאשימה את חוזה בכל מה שקרה. הייתי צריכה להבין עם מי יש לי עסק. אני מאשימה רק את עצמי שנתתי למטרופת הזאת ל' השתלט על חיי. הקשר הזה בינינו ענה, כנראה, על צרכים נפשיים בתוכי שלא הייתי מודעת להם.

חיים בזבל

ל חוזה היו בעיות מהרגע הראשון שהכרתי אותה. היא נתלתה עלי עם הצרות שלה ונתנה לי להרגיש כאילו אני האדם היחיד שיכול להושיע אותה. היו לי אז בעיות עם הסתדרות-הרוקחים ועברתי קשה מאוד כרי ל' החזיר את החובות. גם הפוך איזואנוביץ עבר קשה ובסוף הצלחנו להחזיר 100 אלף לירות.

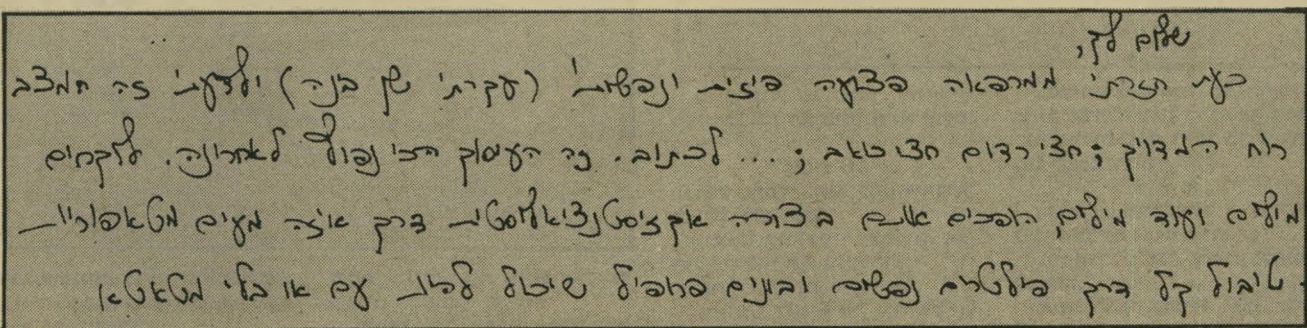
חוזה היתה שכנה שלי והיתה עסוקה בענייני הבורסה. היו לה נפילות גרר' לות והיא היתה זקוקה לכסף. אהוד,

בעלים אהוד יערי ואבי גרנות
פוך איזואנוביץ

מישפחה בירושלים. מיכל אלקיים גם היא יצאה לחופשה. גרנות מדברת על כל נושא, אך בשום אופן אינה מוכנה לדבר על הסיבה שהביאה אותה לכלא. ניסיתי להעלות את הנושא פעמים מיספר, אך אביכה התחמקה, כדרכה, באלגנטיות, ואיתנו היו כוכבה לוימורחי מחיפה שנשפטה בעוון סחר בסמים ועורכת-הדין אילנה לב. נושא השיחה היה 'נשים בעולם הפשע'.

באותה שיחה הזכרו שמות של עברייניות שביצעו פשעים שונים ומרי פעם חזרו לכלא. תוך כרי שיחה אמרה כוכבה לאביכה: 'ווי, את בעצם לא עבריינית, אז מה אם הרגת את (מלה) מלבסקי? זה היה מיקרה חר'פעמי'. אביכה ענתה: 'אני לא הרגתי את מלבסקי ותאמיני לי שהוקנה המיסכנה הזאת עלתה לשמיים בלי לדעת למה'. מאוחר יותר ישבתי עם אביכה ב' חררה ושאלתי אותה מה באמת קרה בליל-הרצח? שאלתי אותה גם על יחסיה עם חוזה יערי, ואמרתי כי יערי טוענת שגרנות הרגה את מלבסקי כמו ידיה וכי גרנות היקרה בעדותה כשסיפרה שיערי היא זו רצחה את הוקנה בעזרת מערוך. ביקשתי את גרנות לספר לי על יחסיה עם יערי בעבר ושאלתי אותה

קטע ממיכתב ששלחה אביכה גרנות לנעמי אדווה בכלא, פצועה פיזית ונפשית

שחשב לנכון, אך אני לא הייתי שלמה עם קריה-הגנה. היתה לי הרגשה שלא כליכך איכפת היה לפרקליט ממה שקורה איתי. בעירעור מייצגים אותי שני עורכי-דין צעירים — דויד יפתח ואבי עמירם. שניהם מאוד מסורים ובאים אלי לעיתים קרובות. אני חיה בתיקוה שלא הכל אבוד ואולי יש עוד תיקוה. עד כאן דיברתי אביכה. אחרי אותה שיחה היו בינינו עוד שיחות רבות. נהגנו להתכתב בערבים

האינטריגות, ולי לא היה סבלנות וכוח לדברים האלה. פעם ניגשה אלי ציפורה רימר בפרוודור ושאלה אותי בדאגה, כביכול, אם אני סובלת מ' נשירת-שיער. היא ביקשה שיערה מראשי כדי לבדוק משהו. הבנתי שהיא צריכה שיערה מראשי לצורך כישוף ואמרתי לה: 'ציפורה, אם את צריכה שיערה לכישוף תיקחי יותר מאחת'. מרסתי כמה שערות מראשי ונתתי אותן לרימר. מעניין מה היא עשתה איתן. רימר גם סיפרה לי בהזדמנות אחרת, שראתה בחלום כי אחת מאיתנו

איתו אשה שאיתה הוא חי עכשיו. הוא רצה ממני חוות-דעת עליה.

לאחר תקופה, כשהרגשתי שהברי קורים המאולצים האלה מסרירים אותי, ביקשתי ממנו שלא לבוא יותר. ופעם, כשהגיע בכל זאת, לא איפשרו לו להיכנס על-פי בקשתי.

אני מאוד רוצה להתגרש, כדי לנתק את הפרק הזה של חיי אחת ולתמיד. כאן, בכלא, יש לי זמן לעשות חשבון-נפש. אחרי סלקציה שעשיתי כיני לבין עצמי החלטתי לנתק קשרים עם אנשים שונים. החלטתה באה אחרי

בעלה, לא היה בבית רוב הזמן ולא ידע מה נעשה מסביבו. החיים שלהם כוזג היו בזבל.

היו שם מריבות איומות וכשהאהוד היה מכה אותה היא באה להתחבא אצלי בבית. אצלה בבית עפו כיסאות חופשי. אהוד, בעלה, לא אהב אותה וזה היה הדדי. בתקופות שחוזה היתה איתו לא נפגשנו הרבה. היו תקופות בתחילת ההיכרות שהיינו די הרבה ביחד. גם נסענו למצרים — פוך איזואנוביץ ואני, ובני-הזוג יערי.

לי לא קרו דברים מסעירים במיוחד עם הפוך. הכרנו באיטליה, שם למרנו

נעמי אדווה
(המשך בעמוד 38)